

[Krag.]

et Beløb af 3,5 Mill. Kr. til Krisekasser, hvis den højttærede Ministers Forslag bliver gældende fra 1. Oktober 1930, hvad den almindelige Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring angaar. Derfor, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen er kommet ud paa vilde Veje og har ikke Rede paa sin egen Tankegang, naar han kan anstille den Betragtning, han her har anstillet.

Og det samme beklagelige er Tilfældet for det ærede Medlem Hr. Lundberg, der aabenbart søgte sin Foranledning til at optræde ved denne Lejlighed i det Faktum, at han har været Formand for det Udvalg, som har haft Sagen til Behandling. Derfor følte det ærede Medlem sig opfordret til at nedlægge en Protest mod min Skildring af Arbejdsformen i Udvalget.

Jeg tror, det ærede Medlem havde gjort klogt i at holde sig til denne Protest og blot til den, men det ærede Medlem syntes jo, han skulde have mere ud af Sagen, da han nu en Gang var kommet herop, og saa fortalte han os da, at de Betragtninger, som jeg havde anstillet med Hensyn til det økonomiske Resultat for Kommunerne af den ekstraordinære Arbejdsløshedslovgivnings Bortfald, var fuldkommen uforstaaelige, og deri laa vel ogsaa, at de var urigtige. Jeg maa sige, at dette, at de forekommer det ærede Medlem uforstaaelige, jo ikke er noget Bevis for, at de er urigtige, og heller ikke paa nogen Maade et Bevis for, at andre ikke skulde kunne forstaa dem. Det ærede Medlem maa her vare sig vel for at generalisere. Betragtningen er saamænd meget simpel, og jeg tror, at naar den gentages, vil den ogsaa kunne stoppes ind i det ærede Medlems Hjerne.

Den gaar ganske simpelt ud paa, at hvis vi havde beholdt den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse i hele Finansaaret 1927—28, vilde Kommunernes Bidrag for dette Finansaar være blevet 6 Mill. Kr.; den Forhøjelse i Hjælpekasseudgiften, som Finansaaret 1927—28 udviste i Sammenligning med 1926—27, var 5 Mill. Kr., og altsaa, siger jeg, skønt Kommunerne ved denne Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald paatog sig en Opgave, som forelaa, men som de i og for sig ikke lovgivningsmæssigt havde Pligt til at optage, og skønt Kommunerne løste denne Opgave saa smukt, som de gjorde, saa naaede de dog til en Besparelse paa 1 Mill. Kr. sammenlignet med den Udgift, som de naturligt maatte have faaet i Hen-

hold til Arbejdsløshedslovgivningen, hvis den var blevet opretholdt for det hele Finansaar.

Derfor er den Agitationsblomst, som man har fremvist rundt om, og som f. Eks. ikke mindst den højttærede Indenrigsminister har været en hel Virtuos i at svinge for Næsen af ærede Vælgere, for at de skulde erkende dens ilde Lugt, derfor er den ikke groet i naturlig Jord, men i den af radikal-socialistisk Agitation gødede Jord, som frembringer saa mangen ildelugtende Blomst, og som har saa ganske ringe Tilknytning til den faktiske Natur. (*Indenrigsministeren*: Har det gjort ondt?). Nej, men Urigtigheden af Paastanden har jeg tidligere bevist, og jeg vilde benytte denne Lejlighed ogsaa; det gør mig ondt for de Vælgere, som skal være udsatte for en Paavirkning af den Art, som de Herrer udfolder.

Jeg skal ikke gaa ind i en Debat med det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen; jeg forstaaer, at han ligesom ogsaa det Parti, paa hvis Vegne han taler, vil støtte det foreliggende Lovforslag paa Grund af den paastaaede meget store Vækst i Udgifterne til Fattighjælp, og jeg hørte nu det ærede Medlem sige, at der havde været en Vækst i Fattigudgifterne i Løbet af det sidste Aar, det var vist paa 15 Mill. Kr. Jeg begriber slet ikke, hvor det ærede Medlem faar dette Tal fra, men det kan vi maaske faa oplyst. Med Virkeligheden, saaledes som den har fremstillet sig for mig gennem de statistiske Opgørelser, har i hvert Fald dette Tal ikke det fjerneste at gøre, og derfor, hvis det er det eneste Motiv, det ærede Medlem og hans Parti har for at støtte dette Forslag, maa jeg sige, det er i høj Grad luftigt.

Det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg ikke beskæftige mig med. Jeg har vistnok ogsaa i de Bemærkninger, jeg her har fremsat, været inde paa alt det væsentlige af, hvad det ærede Medlem fremførte. De Bemærkninger af mere personlig Karakter overfor mig, som det ærede Medlem fremførte, skænker jeg ham; de har ikke fjerneste Interesse for mig og ganske sikkert heller ikke for ret mange i dette Ting.

Men det ærede Medlem udtaler, at for det radikale Venstre har ethvert Beregningsgrundlag i denne Sag ingen Vægt: Beregningerne tillægger vi ikke nogen Vægt, siger det ærede Medlem. Ja, det forstaaer jeg godt, det forhavser sandelig ikke paa nogen Maade mig; det glæder mig, at det radikale Venstre er saa forstandigt, at det overhovedet ikke beskæftiger sig med dette,